

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/17/2017
Identifikačné číslo spisu: 4615010278
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4615010278.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 27. septembra 2017 v trestnej veci obvineného F. P. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného F. P. podanom proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. marca 2016, sp. zn. 2To/13/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného F. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo 7. decembra 2015, sp. zn. 1T/98/2015, bol obvinený F. P. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/ dňa 11. júna 2015 v čase približne o 17,00 hod. prišiel v S. na ul. W. k riadne oplotenému rodinnému domu č. XXXX/XX, pristúpil k dvojkrídlovej bráne, zohol sa cez bránu a z vnútornej strany brány uvoľnil západky, ktorými boli obe krídla brány uzamknuté, uvoľnil aj vo vrchnej časti brány položený zámok od bicykla, čím prekonal uzamknutie brány, následne vošiel neoprávnene do dvora domu, prešiel až ku vchodovým dverám domu, kde po pravej strane domu naukladal viacero tašiek s obsahom rôzneho textilu a vecí a potom z pozemku odišiel, pričom na pozemok a k domu vošiel i napriek tomu, že vedel, že mu to vlastník nehnuteľnosti, poškodená P. P., zakázala a nesúhlasila, aby si uvedené veci uložil v jej obydli, čím tak neoprávnene vnikol do obydli poškodenej P. P., svojím konaním jej nespôsobil žiadnu škodu,

2/ v presne nezistenej dobe v auguste 2014 na presne nezistenom mieste v lese, na posede v okolí F. v okrese S., si bez povolenia zadovážil nálezom krabičku s obsahom 16 ks nábojov kal. 22 LR? Typ Sniper Subsonic s ťažkou olovenou strelou a s dnovým označením „A“, ktorá bola voľne položená na

lavičke na posede, odkiaľ uvedenú krabičku so strelivom vzal a následne toto strelivo bez povolenia držal až do dňa 11. júna 2015 do 18,50 hod. v S. najskôr na ubytovni na ul. P., a následne po vystáhaní sa z ubytovne ho držal v S. na ul. W. č. XXXX/XX v igelitovej taške medzi osobnými vecami, pričom podľa znaleckého posudku ide o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, pričom tieto náboje môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Za tieto prečiny mu bol podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom z 30. marca 2016, sp. zn. 2To/13/2016, rozhodol o odvolaní obvineného F. P. a okresného prokurátora v Topoľčanoch proti rozsudku prvostupňového súdu tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému uložil podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. marca 2016, sp. zn. 2To/13/2016, podal prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený F. P. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený v dovolaní uviedol, že žiaden zo skutkov, ktorých sa dopustil, nie je trestným činom, pričom napadnuté rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení zistených skutkov. Obvinený pritom nepopiera spáchanie oboch skutkov (aj ich spáchanie oľutoval), avšak nekonal s úmyslom konať protiprávne. Ku skutku v bode 1/ uviedol, že motívom, pre ktoré si svoje veci zložil na pozemok k domu jeho bývalej manželky, bola tá skutočnosť, že sa musel vystáhovať z ubytovne a nemal si ich kam inam odložiť. Urobil tak napriek tomu, že s tým jeho bývalá manželka nesúhlasila. Obvinený ďalej namieta, že spôsob, akým konal, nemožno považovať za prekonanie zabezpečovacej prekážky. V danom prípade malo ísť iba o symbolickú prekážku, ktorá nie je spôsobilá reálne sťažiť vniknutie do priestoru. Zabezpečovacia prekážka musí byť podľa obvineného prekonaná silou, ktorá musí byť použitá takým spôsobom, aby priamo fyzicky účinkovala na zabezpečovaciu prekážku a v dôsledku toho došlo k vniknutiu do uzavretého priestoru. Obvinený konštatuje, že v danom prípade išlo o neuzamknutú nízku bráničku, na otvorenie ktorej stačilo vytiahnuť západku a zložiť zámok, ktorý bol iba voľne zavesený na bránke. Pokiaľ by aj boli naplnené formálne znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, obvinený mal za to, že podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nebolo možné jeho konanie v žiadnom prípade kvalifikovať ako prečin, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činu (ktorý nezanechal žiadne následky), okolnosti, za akých bol tento čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku bola jeho závažnosť nepatrná. Mohlo ísť podľa obvineného nanajvýš o priestupok. Ku skutku v bode 2/ obvinený v dovolaní uvádza, že v auguste 2014 bol na hríboch, zablúdil v lese, a keďže sa chcel zorientovať, vyšiel na poľovnícky posed. Tam našiel nejaké náboje. V snahe predísť tomu, aby náboje našli deti a ublížili si s nimi, tieto náboje vzal so sebou. Doma ich odložil do skrine, nevedel, že je trestné držať náboje, nevedel ani, že boli funkčné a nemal v úmysle ich nejakým spôsobom použiť. Ako bežný človek si myslel, že povolenie je potrebné len na držanie zbrane, a nie aj nábojov. Obvinený v čase spáchania skutku nemal vedomosť, že nájdené strelivo môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz. O nájdenom strelive vedela aj jeho bývalá manželka a syn. V prípade skutku v bode 2/ teda podľa obvineného nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. Malo absentovať úmyselné konanie z jeho strany. Vzhľadom

na okolnosti, za akých došlo k spáchaniu skutku v bode 2/ rozsudku (náhodný nález), nešlo o žiaden nepriaznivý následok a motív, tieto nevykazovali závažnosť potrebnú na jeho kvalifikáciu ako trestného činu. Závažnosť tohto skutku je podľa obvineného nepatrná, obdobne ako v prípade skutku v bode 1/. Obvinený dovolaciemu súdu navrhuje, aby v zmysle § 386 a nasl. Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona napadnutým rozsudkom krajského súdu, ako i prvostupňovým rozsudkom, tieto rozhodnutia zrušil v celom rozsahu a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý uviedol, že podané dovolanie považuje za nedôvodné. Stotožnil sa s napadnutými rozhodnutiami a konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo spáchanie trestnej činnosti obvinenému jednoznačne preukázané. Argumenty uvedené v dovolaní považuje prokurátor za právne irelevantné. Dovolacie dôvody uvádzané obvineným sa podľa prokurátora zastretým spôsobom snažia dosiahnuť zmenu v skutkových zisteniach a zmenu v hodnotení týchto zistení okresným aj krajským súdom. Najvyššiemu súdu navrhuje dovolanie obvineného F. P. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného F. P. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania. Z podaného dovolania je zrejmé, že obvinený ho poňal ako ďalšie už druhé odvolanie a nepredložil v ňom žiadny relevantný argument preukazujúci naplnenie namietaného dovolacieho dôvodu.

Najvyšší súdu pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti) bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti spôsobu a rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

Samotné skutkové zistenia napokon obvinený v dovolaní ani nenamieta. Práve naopak, spáchanie skutku nepopiera. Domnieva sa však, že súdy nižšieho stupňa správne zistený skutkový stav nesprávne právne posúdili. S týmito domnienkami obvineného sa dovolací súd nemôže stotožniť. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označených prečinov.

Najvyšší súd odkazuje na právnu analýzu uvedenú v odôvodnení rozsudku krajského súdu, ktorý sa s námietkami, ktoré sú predmetom tohto dovolacieho konania, vysporiadal už v odvolacom konaní. Obvinený neoprávnene vnikol do obydlia iného majúc vedomosť o tom, že nehnuteľnosť mu už nepatrí, nakoľko bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (obvineného a poškodenej P. P.) bolo Okresným súdom Topoľčany 4. mája 2015 právoplatne vyporiadané tak, že predmetná nehnuteľnosť spolu s domom boli vcelku prikázané do výlučného vlastníctva poškodenej P. P.. O tomto mal obvinený vedomosť, keďže si prevzal predmetný rozsudok, sp. zn. 6C/64/2014. Pozemok patriaci k domu bol pritom riadne oplotený a obvinený pri vniknutí naň prekonal prekážku, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu iným osobám na pozemok. Túto prekážku prekonal spôsobom, že otvoril hlavnú bránu na oplotení prehnutím sa cez bránu a z vnútornej strany otvorením západky a odstránením voľne visiaceho zámku. Brána síce nebola zatvorená kľúčom, ale nebola ani otvorená dokorán. Oddeľovala súkromný priestor od verejného priestoru a bola zabezpečená proti vniknutiu západkami z vnútornej strany. Obvinený pritom vnikol do obydlia poškodenej napriek jej výslovnému zákazu a napriek tomu, že bol v minulosti dvakrát odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia tým, že vstúpil do tohto obydlia napriek tomu, že mu bol takýto vstup zakázaný predbežným opatrením Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 4C/22/2014. Obvinený tak konal v priamom úmysle. Krajský súd veľmi správne poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 53/2013, z ktorého vyplýva, že trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona predpokladá taký spôsob prekonania prekážky, ktorej účelom je zabránenie vniknutiu do obydlia, ktorý nenapĺňa znaky vlámania podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona. Ak by forma prekonania prekážky, ktorá bráni vniknutiu do obydlia, bola subsumovateľná pod pojem vlámanie podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona, išlo by o porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, t. j. spáchanie činu závažnejším spôsobom konania (vlámanie - § 138 písm. e/ Trestného zákona). Vzhľadom na aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody ani najvyšší súd nemôže konštatovať nepatrnú závažnosť tohto trestného činu.

Pokiaľ ide o námietky obvineného ku skutku v bode 2/ rozsudku okresného súdu, najvyšší súd opätovne odkazuje na argumentáciu uvedenú v napadnutom rozsudku krajského súdu, t. j. neznalosť mimotrestných noriem (v tomto prípade zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov), na ktoré sa vo svojich odkazovacích a blanketových ustanoveniach odvoláva Trestný zákon, sa posudzuje ako neznalosť samotného Trestného zákona. Obvinený v danom prípade konal v nepriamom úmysle.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.